

0711 – 11. juli

Jeg har gjort deg (Abraham) til far for mange folkeslag – overfor Gud, ham du har trodd, den Gud som gjør de døde levende og nevner de ting som ikke er til, som om de var til. Rom 4: 17.

Abraham trodde på en allmektig Gud. Og den som tror på en Gud som kan vekke opp døde, han kan også senere tro at Gud kan gjøre alt det han noen gang sier.

Hvis Gud vekker opp døde, hvorfor skulle han da ikke kunne gjøre den gamle Abraham og den ufruktbare Sara til foreldre for et tallrikt avkom? Hvordan skulle Abraham da kunne tvile på at Gud kunne oppfylle sitt løfte om en tallrik ætt gjennom Isak, selv om han nå ofret og brant ham, så det ble bare asken igjen? Gud kan jo fortsatt vekke ham opp! En slik tro har Abraham hatt.

Men videre leser vi: «Gud som gjør de døde levende og nevner de ting som ikke er til, som om de var til». Det vil si at Gud, straks han har besluttet å gjøre noe, taler og regner med de ting som ennå ikke finnes, akkurat som om de er til.

Slik talte han til Abraham om det som ennå ikke var til, og gir ham navnet Abraham (far for en mengde folk), for han sier: «Jeg har gjort deg til far for mange folkeslag». Overfor Gud, som gjør de døde levende, var Abraham allerede det som var sagt i løftet at han skulle være.

Dette er et vidunderlig budskap, fullt av lærdom og styrke for troen vår. Det er på denne måten vi alle må lære å tro og tenke om Gud. Da blir vi rette Abrahams barn. Han som med sitt ord skapte himmel og jord, og «bød at lys skulle skinne fram av mørket», han er også mektig til å gjøre alt av intet, gjøre liv av døde, av synd reise opp rettferdighet, av trelldom under djevelen reise opp barn av Guds herlige frihet.

Profeten sier: «Løft blikket mot det høye, og se! Hvem skapte dem? Han som fører deres hærer ut én for én. Han nevner hver enkelt av dem ved navn. Ved hans store makt og styrken i hans kraft savnes ikke et eneste menneske».

Akkurat som Gud omtaler himmelens stjerner ved navn, dem han har skapt, slik nevner han også alle Abrahams barn. Disse som skulle bli så mange som stjernene på himmelen, nevner han alle ved navn, og før en eneste av dem var født!

For hos Gud er det ikke noe som ligger bak, og noe som ennå er framtid. Alt som har skjedd, eller noen gang kommer til å skje med oss, står alltid levende for ham som nåtid.

Abraham trodde altså, på Guds allmakt og ord, også slikt som han ennå ikke så noe som helst til, ja, som i aller høyeste grad stred mot alt han så og kjente på hos seg selv. Slik må da hver eneste kristen også tro Herrens løfter, tvert imot det han ser og kjenner på hos seg selv.

Det er dette som egentlig er tro, tro på Gud, tro på Guds allmakt og trofasthet, at han skal snu alt til det motsatte av hva vi nå synes eller kjenner.

Slik har Luther til trøst for enhver fattig kristen holdt fram Abrahams tro og Abrahams Gud, som nevner de ting som ikke er til, som om de var til. Han sier: «Når hans barn blir trampet ned, eller

hodet blir hogget av dem, da ser det vel ikke ut som om det skal være noen ære og herlighet, eller kunne kalles for fryd og salighet, men klart det motsatte.

Men Gud sier: Jeg kan gjøre det som ikke er til som om det var til. Og kan gjøre det som er til som om det ikke er. Slik at det av all sorg og hver en hjertesorg kan bli bare fryd. Jeg kan si: Du død og grav; bli til liv! Helvete; bli til himmel og salighet! Gift; bli et dyrebart legemiddel! Djevel og verden; bli mer nyttig for mine kristne enn de herlige englene og de fromme helgnene! For jeg både kan og vil stille min vingård slik at den gjennom alt det som rammer den av ondskap og lidelser bare blir stadig bedre».

Når en anfektet kristen ikke kjenner noe som helst annet enn at han er overlatt til djevelen. Som fyller hele hans hjerte, tanker og hele hans liv med bare synd, sorg og elendighet. Da kan Gud si: Du er hellig, du er «helt ren», du er mitt tempel.

Når jeg kjenner meg tynget av synd, og helt forferdelig overfor Gud, da sier Gud: Du er dyrebar og elsket i mine øyne. Når jeg ser bare døden og forråtnelsen stå foran meg, sier Gud: Jeg ser deg i himmelen, herlig og frelst blant mine engler.

Han som «gjør de døde levende og nevner de ting som ikke er til, som om de var til», han skal også gjøre alt dette for sine troende barn i dag. Like så sikkert som han har oppfylt sitt underlige løfte til Abraham, så hans ætt nå virkelig er strødd ut over hele jorden. Gud, gi oss bare mer av denne Abrahams tro!

Men denne dyrebare gaven må du passe på mer enn det vi vanligvis ser. De som av hjertet begjærer den gaven, som titt og alvorlig ber til Gud om den, og som flittig studerer Guds ord og gjerninger, – de vokser også i troen, og blir sterke og brennende i ånden.

De derimot som nøyer seg med lite av alt dette, og ikke setter Guds dyrebare gaver høyere, vil oppleve at troen bare avtar, og kan opphøre helt så de faller fra.